[1]वसु, [2]वस्नम्, [3]संवत्सरः, [4]वस्त्रम्.[A]

(1578) "वस स्नेहच्छेदापहरणेषु"

(X-चुरादिः-1745. सक. सेट्. उभ.)

'वस्यति स्तम्भने वस्ते छादने वसयेत् वसेत् ॥
निवासे वासयेत् स्नेह वासयत्युपसेवने ।' (श्लो. 187-8) इति **देवः** ।
'— .... **उपहरणेषु** इति वा पाठः' इति **धा. का.** (3-41) ।
'— .... **अवहरणेषु**' इति **कातन्त्रशाकटायनहेमचन्द्रादयः** ।
'— .... **अवहननेषु** इति पाठान्तरम्' इति **क्षीरतरङ्गिण्याम्** ।
वासकः-सिका, विवासयिषकः-षिका, वासयिता-त्री, विवासयिषिता-त्री; वासयन्-न्ती, विवासयिषन्-न्ती; वासयिष्यन्-न्ती-ती, विवासयिषिष्यन्-न्ती-ती; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिक**चाटयति**वत् (488) ऊह्यानि । भिदादि-(3-3-104) पाठात् अङि-वसा इति रूपमिति विशेषः ।

(1579) "वस निवासे" (X-चुरादिः-1942. अक. सेट्. उभ.)

कथादिः, अदन्तश्च ।

'वस्यति स्तम्भने, वस्ते छादने **वसयेत्** वसेत् ॥
निवासे वासयेत्, स्नेहे वासयत्युपसेवने ।' (श्लो. 187-8) इति **देवः** ।
क्षीरस्वामिचन्द्रजैनकातन्त्रकाशकृत्स्नादयः धातुममुं नाभ्युपगच्छन्ति । अपि तु 'वस स्नेहनच्छेदावहरणेषु' इति पठित्वा अवहरणे=वर्तने इति

---

1. 'शृस्वृस्निहित्रप्यसि**वसि—**' (द. उ. 1-95) इति उप्रत्यये रूपमेवम् । वस्ते भाग्यवतो जनानिति **वसु**=धनम् ।
2. औणादिके [द. उ. 5-39] नप्रत्यये रूपम् । वस्तेऽनेनेति **वस्नम्**=वासः ।
3. संपूर्वात् **वस**धातोः औणादिकः [द. उ. 8-52] सरनप्रत्ययः । **संवत्सरः**=क्षण-लवमुहूर्त्ताहोरात्रपक्षमासायनानि च इत्यर्थः । एवं **परिवत्सरः, विवत्सरः, इद्वत्सरः, इडावत्सरः, उद्वत्सरः** इत्यादिषु बोध्यम् । वस्त्रेण समाच्छादयति इत्यर्थे संवस्त्रयन इत्यत्र 'मुण्डमिश्र—' (3-1-21) इत्यादिनाणिच् । 'वस्त्रात्स-माच्छादने' इति **काशिकावृत्तिः** ।
4. औणादिके [द. उ. 8-79] ष्ट्रन्प्रत्यये **वस्त्र**मिति रूपम् । वस्ते शरीरमिति वस्त्रम् ।

A. 'वैतानवेदिजनितं पवमानबन्धुं **वस्त्रेण** बद्धुमविनीत कथं यतेथाः ॥' चम्पूरामायणे